

31976L0464

18.5.1976

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

L 129/23

SMERNICA RADY

zo 4. mája 1976

o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vodného prostredia spoločenstva

(76/464/EHS)

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 100 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽²⁾,

keďže je naliehavá potreba pre rozsiahlu a rýchlu akciu zo strany členských štátov na ochranu vodného prostredia spoločenstva od znečistenia, najmä toho, ktoré je spôsobené určitými stálymi, toxickými a bioakumulovateľnými látkami;

keďže niektoré dohovory alebo návrhy dohovorov, vrátane dohovorov o prevencii znečistenia morí z pozemských zdrojov, návrh dohovoru na ochranu Rýna pred chemickým znečistením a návrh Európskeho dohovoru na ochranu medzinárodných vodných ciest pred znečistením sú určené na ochranu medzinárodných vodných ciest a morského prostredia pred znečistením; keďže je dôležité zabezpečiť koordinované vykonávanie týchto dohovorov;

keďže akýkoľvek nesúlad medzi ustanoveniami o vypúšťaní určitých nebezpečných látok do vodného prostredia, ktoré sú už v platnosti alebo sa pripravujú v rôznych členských štátoch, môže vytvoriť nerovnaké podmienky konkurencie, a tak priamo ovplyvniť fungovanie spoločného trhu; keďže je z tohto dôvodu potrebné aproximovať právne predpisy v tejto oblasti, ako je stanovené v článku 100 zmluvy;

keďže zdá sa, je potrebné, aby bola táto aproximácia predpisov sprevádzaná akciou spoločenstva tak, aby sa mohol dosiahnuť jeden z cieľov spoločenstva v oblasti životného prostredia a zlepšenie kvality života prostredníctvom rozsiahlejších pravidiel; keďže kvôli tomu musia byť stanovené určité špecifické ustanovenia; keďže sa musí uplatniť článok 235 zmluvy, lebo právomoci požadované na tento účel nie sú v zmluve stanovené;

keďže akčný program Európskych spoločenstiev pre životné prostredie ⁽³⁾ ustanovuje viacero opatrení na ochranu sladkovodných a morských zdrojov od určitých znečisťujúcich látok;

keďže kvôli zabezpečeniu účinnej ochrany vodného prostredia spoločenstva je potrebné vytvoriť prvý zoznam, nazvaný zoznam I, určitých jednotlivých látok vybraných hlavne na základe ich toxicity, stálosti a bioakumulácie s výnimkou tých, ktoré sú biologicky neškodné, alebo ktoré sa rýchle premieňajú na látky

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 5, 8.1.1975, s. 62.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 108, 15.5.1975, s. 76.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 112, 20.12.1973, s. 1.

biologicky neškodné, a druhý zoznam, nazvaný zoznam II, obsahujúci látky, ktoré majú škodlivý vplyv na vodné prostredie, ktoré však môžu byť obmedzené na určitú oblasť a závisia od charakteristik a lokality vody, do ktorých sa vypúšťajú; keďže akékoľvek vypúšťanie týchto látok musí podliehať predchádzajúcemu povoleniu, ktoré špecifikuje normy emisií;

keďže znečistenie vypúšťaním rôznych nebezpečných látok zo zoznamu I sa musí odstrániť; keďže Rada by mala prijať v priebehu určitej lehoty a na návrh Komisie hraničné hodnoty, ktoré nesmú prekročiť normy emisií, metódy merania a lehoty, s ktorými musia byť existujúce vypúšťania v súlade;

keďže členské štáty musia použiť tieto hraničné hodnoty okrem prípadov, ak členský štát môže dokázať Komisii v súlade s monitorovacím postupom stanoveným Radou, že kvalitatívne ciele stanovené Radou na návrh Komisie sú splnené a sústavne sa udržiavajú v celej oblasti, ktorá môže byť ovplyvnená vypúšťaním z dôvodu prijatých akcií, okrem iného aj tých, ktoré prijal členský štát;

keďže je potrebné znížiť znečistenie vôd spôsobené látkami zo zoznamu II; keďže kvôli tomu musia členské štáty vypracovať programy, ktoré obsahujú kvalitatívne ciele sformulované v súlade so smernicami Rady, ak existujú; keďže normy emisií použiteľné pre tieto látky musia byť vypočítané pre tieto kvalitatívne ciele;

keďže pokiaľ určité výnimky a modifikácie neustanovujú inak, táto smernica sa má použiť pre vypúšťanie do pozemných vôd so zohľadnením určitých pravidiel spoločenstva v tejto záležitosti;

keďže jeden alebo viac členských štátov môžu jednotlivo alebo spoločne prijať prísnejšie opatrenia, ako sú stanovené podľa tejto smernice;

keďže sa musí vypracovať prehľad o vypúšťaniach určitých obzvlášť nebezpečných látok do vodného prostredia spoločenstva, aby sa zistilo, odkiaľ pochádzajú;

keďže môže byť potrebné revidovať a podľa potreby doplniť zoznamy I a II na základe skúseností, ak je to potrebné, prenesením určitých látok zo zoznamu II do zoznamu I,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

Článok 1

1. Podľa článku 8 táto smernica platí pre:

- vnútrozemské povrchové vody,
- teritoriálne vody,
- vnútorné pobrežné vody,
- podzemné vody.

2. Na účely tejto smernice:

- a) „vnútrozemské povrchové vody“ znamenajú: všetky stojace alebo tečúce sladkovodné povrchové vody umiestnené na území jedného alebo viacerých členských štátov;
- b) „vnútorné pobrežné vody“ znamenajú: vody na pobrežnej strane základnej čiary, od ktorej sa meria pásmo teritoriálnych vôd s rozšírením v prípade vodných ciest až po hranicu sladkej vody;
- c) „hranica sladkej vody“ znamená: miesto na vodnej ceste, kde za odlivu a v období nízkeho toku sladkej vody je značný nárast slanosti kvôli prítomnosti morskej vody;
- d) „vypúšťanie“ znamená: zavedenie do vôd uvedených v odseku 1 akýchkoľvek látok zo zoznamu I alebo zo zoznamu II prílohy s výnimkou:
 - vypúšťaní z plávajúcich rýpadiel,
 - prevádzkových vypúšťaní z lodí v teritoriálnych vodách,
 - vysýpania z lodí v teritoriálnych vodách;
- e) „znečistenie“ znamená: vypúšťanie priamym alebo nepriamym ľudským zásahom látok alebo energie do vodného prostredia, ktorého výsledky spôsobujú riziká pre ľudské zdravie, škody pre životné zdroje a vodné ekosystémy, poškodenia prírodných krás alebo rušenie ostatných legitímnych používaní vody.

Článok 2

Členské štáty podniknú primerané kroky na odstránenie znečistenia vôd uvedené v článku 1 nebezpečnými látkami z druhov a skupín látok zo zoznamu I prílohy a na zníženie znečistenia uvedených vôd nebezpečnými látkami z druhov a skupín látok zo zoznamu II prílohy v súlade s touto smernicou, ustanovenia ktorej predstavujú iba prvý krok na ceste k tomuto cieľu.

Článok 3

S ohľadom na látky patriace do druhov a skupín látok v zozname I, ďalej len „látky zo zoznamu I“:

1. všetky vypúšťania do vôd uvedené v článku 1, ktoré pravdepodobne obsahujú akékoľvek takúto látku, vyžadujú predchádzajúce povolenie príslušného orgánu príslušného členského štátu;
2. povolenie stanoví normy emisií s ohľadom na vypúšťanie akejkoľvek takejto látky do vôd uvedených v článku 1, a ak je to potrebné, na vykonávanie tejto smernice, vypúšťanie akejkoľvek takejto látky do kanalizácie;
3. v prípade existujúcich vypúšťaní akejkoľvek takejto látky do vôd uvedených v článku 1 musia vypúšťania spĺňať podmienky v povolení v rámci obdobia, ktoré je tam stanovené. Toto obdobie nemôže prekročiť limity stanovené v súlade s článkom 6 ods. 4;
4. povolenia môžu byť udelené iba na obmedzené obdobie. Môžu byť obnovené pri zohľadnení akýchkoľvek zmien hraničných hodnôt uvedených v článku 6.

Článok 4

1. Členské štáty použijú systém nulových emisií pre vypúšťanie do pozemných vôd, čo sa týka látok zo zoznamu I.
2. Členské štáty použijú pre podzemné vody ustanovenia tejto smernice týkajúce sa látok patriacich do druhov a skupín látok zo zoznamu II, ďalej len „látky zo zoznamu II“.
3. Odseky 1 a 2 neplatia pre domáce odpadové vody, ani pre vypúšťanie injektované do hlbokých slaných a nepoužiteľných vrstiev.
4. Ustanovenia tejto smernice týkajúce sa podzemných vôd už nebudú platiť po vykonaní samostatnej smernice o podzemných vodách.

Článok 5

1. Normy emisií stanovené v povoleniach udelených podľa článku 3 budú určovať:
 - a) maximálnu koncentráciu látky povolenú vo vypúšťaných látkach. V prípade zriadenia sa hraničná hodnota ustanovená v článku 6 ods. 1 písm. a) vydolí činiteľom zriadenia;
 - b) maximálne množstvo látky povolené vo vypúšťaní počas jedného alebo viacerých špecifikovaných časových období. Toto množstvo môže byť tiež, ak je to potrebné, vyjadrené ako jednotka hmotnosti znečisťujúcej látky na jednotku charakteristického prvku znečisťujúcej činnosti (napr. jednotka hmotnosti na jednotku suroviny alebo jednotku výroby).

2. Pre každé povolenie môže príslušný orgán príslušného členského štátu, ak je to potrebné, uložiť prísnejšie normy emisií, ako sú tie, ktoré vyplývajú z použitia hraničných hodnôt stanovených Radou podľa článku 6, najmä so zohľadnením toxicity, stálosti a bioakumulácie príslušnej látky v prostredí, do ktorého sa vypúšťa.

3. Ak znečisťovateľ vyhlási, že nie je schopný splniť požadované normy emisií alebo je jeho situácia zrejme príslušnému orgánu v príslušnom členskom štáte, povolenie bude zamietnuté.

4. Ak nebudú splnené normy emisií, príslušný orgán v príslušnom členskom štáte podnikne všetky primerané kroky na zabezpečenie, aby podmienky povolenia boli splnené a ak je to potrebné, aby vypúšťanie bolo zakázané.

Článok 6

1. Rada rozhodne o návrhu Komisie a stanoví hraničné hodnoty, ktoré nemôžu normy emisií prekročiť, pre rôzne nebezpečné látky z druhov a skupín látok v zozname I. Tieto hraničné hodnoty budú určené:

- a) maximálnou koncentráciou látky povolennej vo vypúšťaní a
- b) kde je to potrebné, maximálnym množstvom takej látky vyjadrenej ako jednotka hmotnosti znečisťujúcej látky na jednotku charakteristického prvku znečisťujúcej činnosti (napr. jednotka hmotnosti na jednotku suroviny alebo jednotku výroby).

Ak je to potrebné, hraničné hodnoty použiteľné pre priemyselné odpadové vody budú stanovené podľa odvetvia a typu výroby.

Hraničné hodnoty použiteľné pre látky zo zoznamu I budú stanovené hlavne na základe

- toxicity,
- stálosti,
- bioakumulácie,

so zohľadnením najlepších dostupných technických prostriedkov.

2. Rada rozhodne o návrhu Komisie a stanoví kvalitatívne ciele pre látky zo zoznamu I.

Tieto ciele sa stanovujú väčšinou na základe toxicity, stálosti a akumulácie uvedených látok v žijúcich organizmoch a v sedimentoch, ako je indikované najnovšími vedeckými poznatkami, so zohľadnením rozdielu v charakteristikách medzi slanou a sladkou vodou.

3. Hraničné hodnoty vytvorené v súlade s odsekom 1 sa uplatnia s výnimkou prípadov, kde môže členský štát dokázať Komisii v súlade s monitorovacím postupom stanoveným Radou na návrh Komisie, že kvalitatívne ciele stanovené v súlade s odsekom 2 alebo prísnejšie kvalitatívne ciele spoločenstva sú splnené a sústavne sa udržiavajú v celej oblasti, ktorá by mohla byť ovplyvnená zmenami kvôli podniknutej akcii, okrem iného týmto členským štátom.

Komisia oznámi Rade prípady, kde akceptovala metódu kvalitatívnych cieľov. Každých päť rokov Rada prekontroluje na základe návrhu Komisie a v súlade s článkom 148 zmluvy prípady, kde sa použila uvedená metóda.

4. Pre tie látky z druhov a skupín látok uvedených v odseku 1 budú záverečné termíny uvedené v bode 3 článku 3 stanovené Radou v súlade s článkom 12 so zohľadnením vlastností príslušných priemyselných odvetví a v prípade potreby, aj typov výrobkov.

Článok 7

1. S cieľom zníženia znečistenia vôd uvedeného v článku 1 látkami zo zoznamu II vytvoria členské štáty programy, pri zavedení ktorých sa použijú najmä metódy uvedené v odsekoch 2 a 3.

2. Všetky vypúšťania do vôd uvedené v článku 1, ktoré pravdepodobne obsahujú akékoľvek látky zo skupiny II, budú vyžadovať predchádzajúce povolenia príslušného orgánu v príslušnom členskom štáte, v ktorom budú stanovené normy emisií. Takéto normy budú založené na kvalitatívnych cieľoch, ktoré budú stanovené podľa toho, ako je uvedené v odseku 3.

3. Programy uvedené v odseku 1 budú obsahovať kvalitatívne ciele pre vody; tieto budú stanovené v súlade so smernicami Rady, ak existujú.

4. Programy môžu tiež obsahovať špecifické ustanovenia, ktoré určujú zloženie a použitie látok alebo druhov a skupín látok a výrobkov a zohľadnia najnovšie ekonomicky únosné technické smery vývoja.

5. Programy stanovia termíny pre ich vykonanie.

6. Zhrnutie programov a výsledky ich vykonania sa oznámia Komisii.

7. Komisia spolu s členskými štátmi zabezpečí pravidelné porovnávanie programov, aby sa zabezpečila dostatočná koordinácia pri ich vykonaní. Ak je to vhodné, predloží Rade príslušné návrhy na tento účel.

Článok 8

Členské štáty podniknú všetky primerané kroky na vykonávanie opatrení, ktoré prijali podľa tejto smernice tak, aby nezvyšovali znečistenie vôd, pre ktoré článok 1 neplatí. Okrem toho zakážu všetky akty, ktoré úmyselne alebo neúmyselne obchádzajú ustanovenia tejto smernice.

Článok 9

Použitie opatrení prijatých podľa tejto smernice nesmie v žiadnom prípade viesť či priamo, alebo nepriamo k zvýšeniu znečistenia vôd uvedených v článku 1.

Článok 10

Ak je to potrebné, môže jeden alebo viac členských štátov individuálne alebo spoločne prijať prísnejšie opatrenia, ako sú uvedené v tejto smernici.

Článok 11

Príslušný orgán vypracuje prehľad vypúšťaní do vôd uvedených v článku 1, ktoré môžu obsahovať látky zo zoznamu I, pre ktoré sú použiteľné normy emisií.

Článok 12

1. Rada jednomyselne rozhodne o každom návrhu Komisie podľa článku 6 a o návrhoch týkajúcich sa metód použiteľných meraní do 9 mesiacov.

Návrhy týkajúce sa počiatočných sérií látok ako aj metód použiteľných meraní a termínov uvedených v článku 6 ods. 4 budú predložené Komisii najneskôr do dvoch rokov od oznámenia tejto smernice.

2. Komisia postúpi, ak je to možné, do 27 mesiacov po oznámení tejto smernice prvé návrhy podľa článku 7 ods. 7. Rada jednomyselne rozhodne do 9 mesiacov.

Článok 13

1. Na účely tejto smernice dodajú členské štáty Komisii na jej požiadanie, ktoré treba predložiť pre každý prípad, všetky potrebné informácie a najmä:

- podrobnosti o povoleniach udelených podľa článku 3 a článku 7 ods. 2,
- výsledky prehľadu uvedeného v článku 11,
- výsledky monitorovania siete členského štátu,
- ďalšie informácie o programoch uvedených v článku 7.

2. Informácie získané v dôsledku použitia tohto článku sa použijú iba na tie účely, na ktoré boli požadované.

3. Komisia a príslušné orgány členských štátov, ich úradníci a ďalší pracovníci nesmú uverejniť informácie, ktoré získali podľa tejto smernice a na ktoré sa vzťahuje povinnosť služobného tajomstva.

4. Ustanovenia odsekov 2 a 3 nebránia uverejneniu všeobecných informácií alebo prehľadov týkajúcich sa konkrétnych podnikov alebo združení podnikov.

Článok 14

Rada, konajúc na základe návrhu Komisie, ktorá koná na základe vlastnej iniciatívy alebo na požiadanie členského štátu, zreviduje, a ak je to potrebné, doplní zoznamy I a II na základe skúseností, ak je to potrebné, prenesením určitých látok zo zoznamu II do zoznamu I.

Článok 15

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 4. mája 1976

Za Radu
predseda
G. THORN

PRÍLOHA

Zoznam druhov a skupín látok I

Zoznam I obsahuje určité jednotlivé látky, ktoré patria k nasledujúcim skupinám látok vybraným hlavne na základe ich toxicity, stálosti a bioakumulácie, s výnimkou tých, ktoré sú biologicky neškodné, alebo ktoré sa rýchlo konvertujú do látok biologicky neškodných.

1. organohalogénové zlúčeniny a látky, ktoré môžu vytvárať takéto zlúčeniny vo vodnom prostredí,
2. organofosforové zlúčeniny,
3. organotínové zlúčeniny,
4. látky, ohľadne ktorých bolo dokázané, že majú karcinogénne vlastnosti v alebo cez vodné prostredie (!),
5. ortuť a jej zlúčeniny,
6. kadmium a jeho zlúčeniny,
7. stále minerálne oleje a uhľovodíky benzínového pôvodu
a na účely vykonávania článkov 2, 8, 9 a 14 tejto smernice,
8. stále syntetické látky, ktoré môžu plávať, zostávajú v suspenzii alebo sa potopia a ktoré môžu narušovať akékoľvek použitie vôd.

Zoznam druhov a skupín látok II

Zoznam II obsahuje:

- látky patriace do druhov a skupín látok zo zoznamu I, pre ktoré neboli stanovené hraničné hodnoty uvedené v článku 6 tejto smernice,
- určité jednotlivé látky a kategórie látok patriacich do druhov a skupín látok uvedených ďalej

a ktoré majú škodlivý vplyv na vodné prostredie, ktoré sa však môžu obmedziť na danú oblasť a ktoré závisia od charakteristík a lokality vôd, do ktorých sa vypúšťajú.

Druhy a skupiny látok uvádzané v druhej zarážke

1. Nasledujúce polokovy a ich zlúčeniny:

1. zinok	6. selén	11. cín	16. vanádium
2. meď	7. arzén	12. bárium	17. kobalt
3. nikel	8. antimón	13. berýlium	18. tálium
4. chróm	9. molybdén	14. bór	19. telúr
5. olovo	10. titán	15. urán	20. striebro

2. Biocidy a ich deriváty, neuvedené v zozname I.
3. Látky, ktoré majú škodlivý vplyv na chuť a/alebo vôňu výrobkov pre ľudskú spotrebu odvodených z vodného prostredia a zlúčeniny,
ktoré pravdepodobne povedú k vzniku takýchto látok vo vode.
4. Toxické alebo stále organické zlúčeniny kremíka a látky, ktoré môžu spôsobiť vznik takýchto zlúčenín vo vode s výnimkou tých, ktoré sú biologicky neškodné alebo sa rýchlo konvertujú vo vode na neškodné látky.

(!) Ak sú určité látky v zozname II karcinogénne, sú začlenené do kategórie 4 tohto zoznamu.

5. Anorganické zlúčeniny fosforu a elementárneho fosforu.
 6. Nestále minerálne oleje a uhľovodíky benzínového pôvodu.
 7. Kyanidy a fluoridy.
 8. Látky, ktoré majú záporný vplyv na rovnováhu kyslíka, najmä:
amoniak, dusitany.
-